

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Fe pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicijska, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja trisopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenem nedelje in praznike, ob 6. uri popoldne.

Štev. 28.

V Ljubljani, v torek 4. februarja 1890

Letnik XVIII.

Državni zbor.

Z Dunaja, 3. februarja.

Sprava med Čehi in Nemci

je tako važen dogodek, da med državnimi poslanci danes skoraj ni bilo slišati drugega razgovora, kakor o porazumljenju na Češkem in o njegovem vplivu na splošnje politično stanje. Teško je pa že sedaj kaj gotovega reči, samo v tem so naši merodajni možje edini, da bode sprava na Češkem neizogibno vplivala na vladno postopanje. Če jih pa vprašaš, kdaj in kako, ne dobiš nobenega pravega odgovora. Eni mislijo, da se pokažejo nasledki češke sprave že v par mesecih, in hočejo celó vedeti, da postane Plener finančni minister namesto Dunajevskega, ki baje pride kot cesarski namestnik v Galicijo. Kam se umakne sedanji namestnik grof Badeni, tega sami ne vedo. Zopet eni sodijo, da se Plenerju umakne trgovinski minister Bacquehem, ki prevzame ministerstvo notranjih zadev; in še eni trdijo, da Plener nikdar ne vstopi v ministerstvo Taaffejevo, ampak da pride na krmilo nova vlada, sestavljena iz raznih strank državnega zbora, čigar večina vsled češke sprave dobi vse drugačno sestavo. Levičarji namreč ne bi bili več v nasprotju, ampak nova opozicija se ima sestaviti iz antisemitov, demokratov in nemških konservativcev!

To ugibanje in ukrepanje je sicer malo čudno, ali čisto neverjetno ni; istina je, da hočejo levičarji državni proračun letos prej ko mogoče rešiti in dosedanje strastno nasprotovanje opustiti v odseku in zbornici, ker mislijo, da bi bilo v tem slučaju mogoče državni proračun rešiti že do velike noči. Toda tako hitro se bo vendar malo težko zavrtilo. Med levičarji je namreč tudi nekaj takih mož, ki s češko poravnavo niso prav zadovoljni, ker se bojé škodljivih posledic za druge dežele. Grof Taaffe je sicer nekemu časnikarskemu sitnežu, ki ga je te dni zaradi češke sprave izpraševal, baje rekel, da ne gre čeških dogodkov obračati na druge dežele, kjer so razmere čisto drugačne, ali g. ministerski predsednik ravno tako dobro vé, kakor poslanci dotičnih dežel, da načela, ki so bila sprejeta za deželo češko, ne morejo ostati osamljena in da bodo za kronovine, v katerih biva več narodov, zahtevali enako uravnavo in jo tudi dosegli, zlasti ako se prvi poskus na Češkem obnese. To torej dela skrbi nekaterim liberalnim zastopnikom, katerim ravno zaradi tega sprava na Češkem ne ugaja, in ki se zlasti tresejo za svoje neomejeno gospodarstvo v Šleziji, na Štajarskem in Koroškem. Moravski bi že še privoščili to, kar imajo njih sorojaki na Češkem; ali Čehi in Poljaki v Šleziji in Slovenci na Štajarskem in Koroškem naj ostanejo v dosedanji odvisnosti od svojih nemških sodeželanov! V tem smislu se izražajo že zdaj nemško-liberalni listi, to pesem bodo torej prav gotovo peli tudi nemško-liberalni poslanci prej omenjenih dežel, in s tem zadrževali razpravo državnega proračuna v odseku in v zbornici, ker jim zastopniki češkega in slovenskega naroda ne bodo dolžni ostajali odgovora. Sicer pa še spominjam, da je bilo že zdaj izmed desnice pri vsaki razpravi državnega proračuna oglašanih ravno toliko, pri nekaterih točkah celó še več govornikov, kakor z leve. Vsi ti se bodo gotovo oglašali tudi sedaj, ker ni misliti, da bi nemškim liberalcem na ljubo vestni poslanci molčali. Jako optimistično je torej misliti,

da bode državni zbor o Veliki noči dovršil svoje sedanje zasedanje.

Današnja razprava

sama se je vršila po tem-le redu. Predsednik dr. Smolka naznanja poslancem, ki so precej k prvi seji prišli v jako obilnem številu, da je med počitnicami umrl poslanec Gross, ter se ga spominja z nekaterimi pohvalnimi besedami. Gross je prej zastopal veliko posestvo Gorenje Avstrijsko in je bil eden tistih treh poslancev, katerih volitev je bila l. 1879 od državne zbornice zavržena in ki po izločitvi linških posestnikov ni bil več izvoljen. Pri zadnjih volitvah bil je pa zopet izbran kot zastopnik mestne skupine Wels, Steyer itd. V liberalni dobi bil je Gross nekoliko časa tudi podpredsednik državne zbornice.

Dalje je naznanil dr. Smolka, da je češki poslanec dr. Mattuš odložil poslanstvo, ker je postal predsednik češke deželne banke in se zaradi tega ne more več vdeleževati državno-zborskih sej.

Izmed novo izvoljenih poslancev došel je danes v zbornico novi dalmatinski poslanec profesor Perič, ki je storil obljubo. Vlada je danes zbornici izročila predlog gledé stroškov za novo vseučilško poslopje v Gradu, kateri bodo znašali 800.000 gold. in jih posodi dežela štajarska po 3½% državi, ki jih amortizira v 45 letih.

Druga vladna predloga zadeva kongruo ekspozitov in kuratov, ki naj znaša 400 gl., v Dalmaciji pa 100 gold. več, kakor kongrua kapelanov. Takih kuratov in kapelanov je na Tirolskem in Predarlskem 448, na Goriškem 104, v Istri 49, na Kranjskem 31, v Trstu 20, na Štajarskem 4, na Koroškem 4, v Dalmaciji 117 itd. Vseh skupaj jih je 907, izmed katerih se bode po novem načrtu kongrua povišala 809. Za vse te kurate se bode potreboval državni donesek letnih 152.107 gl. 98½ kr. to je za 71.923 gl. 90½ kr. več, kakor doslej.

Omenjati mi je še, da je bila danes izročena tudi neka interpelacija do finančnega ministra gledé duhovskega zdravništva v Iki pri Opatiji. Nekdo je namreč od ondot poslal neko reč v Lovrano. Namesto da bi bil pa poslujoči carinski uradnik v dotično uradno izkaznico zapisal, da se reč pošilja iz Ike v Lovrano, zapisal je v svoji zagrizenosti proti duhovnikom: iz farskega zdravništva (Pfaffen-sanatorium) v Lovrano. To izkaznico je prizadeti duhovnik iz Ike poslal poslancu Eichhornu, ki je danes vprašal ministra, kako hoče tako surovost odpraviti in kaznovati.

Nedolžno obsojeni.

Potem se je pričela razprava dnevnega reda, in je bil predlog poslanca Verganija gledé zastalih dobitkov izročén posebnemu odseku v pretresanje, predlog poslanca Dostala gledé občinskih potov pa justičnemu odseku. Tretja točka je bila peticija nedolžno obsojenega Ludvika Kresnika iz Črešnjeva pri Slov. Bistrici, katera naj se po nasvetu odsekovek priporočilno izroči vladi. Dr. Foregger ni bil zadovoljen s priporočilom in je predlagal, naj se ta prošnja brez dostavka izroči vladi. Kresnik je namreč pri neki sodnijski obravnavi pričal zoper nekega Soršaka zaradi razžaljenja Veličanstva. Druga priča, Anton Zorko, je pa pri obravnavi umanjkal rekši, da razžaljenih besed ni slišal. Vsled tega je bila preiskava zoper Soršaka ustavljena, pač pa se je pričela preiskava zoper Kresnika zaradi

obrekovanja in goljufije in je bil res obsojen na 8 mesecev težke ječe, katero je tudi dostal. Čez več let pa je prišlo na dan, da je bilo prvo pričevanje Zorkota resnično, drugo pa ne, da je bil torej Kresnik po nedolžnem obsojen.

Za Foreggerjem je govoril še dr. Roser, potem pa poslanec Vošnjak, ki je omenjal, da je zlasti celjska sodnija v tem oziru znamenita, ker ravno od nje ni bil po krivem obsojen le prej omenjeni Kresnik, ampak tudi še neki Hauke, ki je bil pa v Celovcu oproščen, in neki Jurij Apat iz Braslovč, kateri je bil zatožen, da je umoril neko Julijano Smrečnik. On je sicer zagotavljal, da je nedolžen, ali le neko posebno naključje je bilo, da ni bil obsojen na vislice. Nedavno pa se je hotel neki Franc Rösser samega sebe umoriti ter si je prerezal žile na rokah, ali bil je k sreči otež, in ko so ga vprašali, zakaj se je hotel umoriti, je povedal, da je hotel to storiti, ker ga je pekla vest zaradi nedolžno obsojenega Apata, ker ne Apat, ampak on (Rösser) je umoril Julijano Smrečnik. Vošnjak je prav krepko zavračal tudi Foreggerja. Ker je vsa ta zadeva nanimiva tudi še zaradi nekaterih drugih reči, vam pošljem Vošnjakov govor po stenografičnem zapisniku. Poročevalec o tej točki je bil slovenski poslanec Hren.

Prihodnja seja bo v petek, 7. t. m.

Bodimo pozorni!

Češko-nemška sprava prouzročuje velika razpravljajna v nemškem taboru, in faktum narodne sprave na Češkem ne bode izginol tako brzo z dnevnega površja. V dunajskem nemškem društvu je imel minoli teden dr. Steinwender daljši govor o češko-nemškem poravnanju, v kojem je za nas Slovence ta izjava značilna: Nemci, dasi so popolnoma dosegli svoj namen, ne bodo odjenjali od boja! Dalje je rekel dr. Steinwender: „V narodnem oziru pa more postati sprava Čehov z Nemci usodna, ako se oglašé Moravani, Silezijani in Slovenci po slovenskih pokrajinah za spravo z Nemci, tega pa mi nikakor ne moremo dovoliti. Vzlic češko-nemški spravi moramo biti na straži. Proti sedanji vladi bojevati pa moramo tudi nadalje, ako bode narodnost naša v nevarnosti.“

Ko bi se hotelo ustrezati gospódi v dunajskem nemškem društvu, bil bi potem mir navidezen in poražena prva tvrdnjava. Toda še besneje se izraža sobotna graška „Tagespost“ v uvodnem članku: „Fromme Wünsche (Pobožne želje)“ o slovenskih naporih in težnjah za spravo z Nemci z ozirom na češko poravnanje. To zagrizeno glasilo nemške nestrpnosti očita slovenskemu časopisju, da ono draži in dreza zlobno narod na to, česar slovenizem zahteva za-sé iz češke poravnave, ter pravi: „Avstrijskega državnika bi morali stoprav najti, ki bi imel pogum, štirskim in koroškim Slovincem dovoliti to, kar se je oblastnemu nemškemu življu na Češkem moralo dovoliti iz državnih ozirov. V Avstriji človek že mora biti pesimist, toda ta pesimizem vendar ne seza tako daleč, kakor zdaj zahteva slovensko novinarstvo. Spodnja Štirskaja je mešano jezikovno ozemlje in ne bode nikdar slovensko, zahteva slovenske sprave za Koroško, pa je, — čujte! — sleparija! Takó „Tagespost“.

Mi proti dr. Steinwenderu razlogom in slepi zagrizenosti graškega nemškega glasila samo to rečemo, da zamorca umivati je težek in nevhvaležen nalog. Slovenski narod je bil pred spravo in bode

živel tudi po nji ter se bode branil do zadnjega vzdihljeja in z vso življenjsko silo proti ponemčenju, ko bi gospodje iz nemškega tabora v zadevi gledé sprave ne mislili pošteno ter smatrali vse to za nekaj provizorij v boji zoper naš rod.

Sprava Čehov z Nemci, te dni dovršena, ni se mogla prej dovršiti, nego po ukončani nagodbi z Ogri, s koje si je grof Taaffe oprostil roke za delo na Češkem, sevéda na najvišje povelje, ker ima, kakor se pravi, propisano „maršruto“. Češko-nemška sprava na Češkem (brez Morave in Šlezije) je torej dovršen dogodjaj; dasi nekateri ljudje govore in pišejo tudi listi, da to spravo mora še le potrditi češki deželni zbor in državni zbor, bode vzlic temu tudi nam Slovincem dovoljeno vprašanje: Kaj sledi iz tega poravnania koristnega za naš narod? Kaj se za Nemce na Češkem, da, v vsi Avstriji, izcimi iz tega, povedal jim je dr. Plener z jako umljivimi besedami, kdor hoče slišati in razumeti. „Posledice teh obravnav,“ — tako je završil Plener svoj panegiriški govor, priporočujoč nemškim poslancem nedeljo teden odobrenje dunajskih obravnav, — „nimajo samo vspeha za Nemce na Češkem, temveč one so v okrepljenje vseh Nemcev v Avstriji. Naposled se je znova povrnilo spoznanje, da ni moč vladati brez Nemcev in zoper Nemce, in da ne gre Nemce drviti v narodno razburjenost, da se Avstrija ne more ojačiti, ako niso zadovoljeni Nemci. To spoznanje bode vsem Nemcem v korist. Nemško pleme postalo je zopet činitelj, s kojim se mora računati.“ No, to opisovanje zmage Nemcev je vendar malo pretirano. Kar so jim Čehi dovolili, ima bodisi administrativno veljavo, koje izvede vlada, ali pa zakonodavno, o koji bode konečno ukrepal še češki deželni zbor, vse to je pa samo Nemcem pot ogladilo v deželni zbor.

Tudi nam je zdaj dobro znano, da se vse to tiče samo češkega kraljestva; Morava in Šlezije, dasi ste obe kronovini obseženi v koroni češki, ste izločeni in imata iz te sprave povsem korist oba naroda na Češkem. Toda tudi to je že napredek, ako nastane v lepi kraljevini mir, ako zavlada v bratski zemlji sloga. Pravega avstrijskega rodoljuba, zlasti pa Slovence, naudajati mora veselje, da se je posrečilo delo sprave in da je storjen konec umornemu boju, v kojem sta se pobijala oba roda na Češkem. Nadejamo se, da bode v prihodnje možno bolj skrbeti za gmotne in gospodarske razmere na Češkem. Nismo optimisti in ne mislimo, da bodo s to spravo odstranjeni vsi spori, kajti jezikovno vprašanje ni še rešeno in tudi v državnopravnem razmerju je še dosti nejasnega. In da je poravnanje med obema narodoma na Češkem jako krasna reč, prospešna obéni blaginji, in da ima po takem cilji hrepeneti vsak narodnjak, to so povsem prazne besede, namenjene oni vrsti ljudij, koja ne misli sama, a verjame besedam prijatelja. „Facta loquuntur!“

Da je nam Slovincem treba pozornosti in z odprtimi očmi motriti spravo med Nemci in Čehi, poučil nas je g. dr. Riegra govor o šolah za narodne manjšine, ki je govoril v petek povodom obénega zborovanja „Osrednje Matice šolske“ v dvorani „Umélečke Besedy“. Končujoč svoj obširen in temeljit govor, v katerem je poudarjal, da bodo odsej za ljudske šole, bodisi nemške ali češke, kjer se nahajajo narodne manjšine, morale skrbeti občine same, oziroma dežela, in je torej skrb olajšana „Šolski Matici“, rekoč: „Iz tega, velespoštovana družba, pa še ne sledi, da „Osrednja Matica šolska“ ostane v prihodnje odveč. Dela ji preostaje še mnogo, koje more izvrševati, in Bog daj, da bi zadostovala v ta namen sredstva: Sprava se je izvršila samo za Češko, in ne vémo, kdaj se uresniči tudi za Moravo in Šlezijo.“ — Takó g. dr. Rieger, načelnik spravnih dunajskih obravnav.

Nehoté se nam vriva misel, ako si natančneje ogledamo spravo: „Ob égavih troških pa se je sklopila ta sprava?“ Komu bode odvzeto in komu pridejano na narodnih pravicah? Komu se je doslej godila krivda in kdo ima biti odškodovan? Že taka in slična vprašanja morajo izzivljati različne odgovore, koji nam, stoječim mnogo, mnogo let na braniku v neprestanem boju za narodna in verska prava, niso všeč in nas morajo naudajati z raznoterimi slutnjami. Možno, da tako pišoč preérno vidimo razvijati se bodoče razmere; možno, da najvišji vladni krogi, kojim bode izročeno izvedenje napominane sprave, ne bodo pripustili, da se i nadalje godi krivda Slovincem in njih življenjskim koristim, ki so tudi v prospeh vsi državni.

To vse je možno in tudi o dobri volji teh vladnih krogov ne dvojimo, toda najbolje in najsigurneje se bode skrbelo za prospeh našega naroda: ako se sam briga in skrbi za svoje pravice, ne zanašaje se na nebenu vlado!

Če pa „Tagespost“ piše: „Mi bomo čuječi in pripravljeni na odboj, toda nadejamo se, v točki sprave zmagal bode zdrav razum nad nespametnostjo in poželjivostjo, kajti blaznost bi bila, sklepati slovensko spravo,“ — kličemo mi nasprotno rojakom svojim: „Imejmo odprte oči, bodimo pozorni in bistrimo svoj um, ne sicer z domačimi razprtijami, temveč s slogo in vzajemno ljubeznijo, h koji tako odločno pozivljajo dr. Plener, graška „Tagespost“ in nemški kolovodje somišljenike svoje!“

Več luči.

V.

Medio tutissimus ibis.
Ovid, Metamor., 2, 137.

Kdor hodi v javnem življenju zlato srednjo pot, ima navadno proti sebi skrajne življe, bodisi z desnice ali leve. In tako se nam utegne zgoditi v tem prepornem vprašanju. Toda skončati moramo, kar smo pričeli. V vérašnjem listu smo ponatisnili večino članka iz „Slov. Naroda“, ki je odgovarjal „Soči“, oziroma popravljaj njene nazore o narodnih izjavah in društvih. Dostavili smo véera, da nam „Narodov“ članek ni ugajal niti po obliki, niti po vsebini. In zakaj? Kdor se količkaj ukvarja s slovensko politiko ali jo opazuje od strani, nas bode razumel tudi v kratkih besedah.

Gledé oblike v obče rečemo le to: Ko bi bil na pr. naš list v kompromisni dóbi — akoravno se kompromis le posredno dotika našega lista — tako pisal za vero, kakor je omenjeni „Narodov“ članek za narodnost ter od strani ščetinil „skrajno stranko duhovnikov“, nastal bi bil strašen hrup in opetovano bi čuli stereotipne besede: saj vera ni v nevarnosti. In če mi danes rečemo: čemu toliko hrupa zaradi nekkih nepremišljenih ali nejasnih stavkov: saj narodnost ni v nevarnosti? Odgovorilo se nam bode: vi hočete zadušiti med Slovenci naredno zavest. Vkoreninilo se je namreč med nami pravilo, da vsemu duhovniškemu stanu očitajo napako, slabost, nepredvidnost ali prengljeno izjavo posameznega duhovnika. Gospodje, bodimo odkriti, kajti mi sami obžalujemo, da se je tako izjalovilo naše javno življenje in vgnezdila med nami tolika nezaupljivost, bodisi opravičena ali neopravičena.

Ker bomo itak na drugem mestu govorili o „politični duhovščini“, prosimo čitatelje, naj si premené oni „Narodov“ članek v tem smislu, da bode grmel zoper mlačne kristijane ter jim pretel z vratmi in kovanimi čevlji. Marsikdo, ki je odobral „Narodov“ članek, čutil bi to, kar so čutili oni, ki so sicer vedno in povsod odločni narodnjaki, ali vendar ne prisegajo na fanatično ali absolutno narodnost, ker je ta nekrščanska.

S tem preidemo na vsebino. Kdo pa je, vprašamo, fanatičen Slovenec, kateremu je narodnost čez vse? Ali morda oni narodnjaki, in teh ni malo število, ki so ob jednem člani nemških kazin in narodnih čitalnic? Ti so šviga-švaga čez dva praga, rekel bi priprost kmet, ki se zaveda, da ga je rodila slovenska mati. Ali je onim narodnost čez vse, ki po čitalnicah kramljajo le zaradi „uljudnosti“ v blaženi nemščini? Ali so fanatični Slovenci, ki doma s svojo obiteljo govore večinoma le v tujem jeziku? Ali naj stopimo v pisarne „fanatičnih“ odvetnikov, notarjev itd.? Kje najdemo v sedanjih razmerah takih ljudi? In temu se mi tudi ne čudimo, ker je sedaj ta zahteva skoraj še neizvršljiva. Naše prebivalstvo po mestih in trgih je popolnoma prekrvašeno z nemškim duhom in potrebuje pristnega nadomestila z dežele. Fanatičen je dijak, ki izdá zadnji denar za slovensko knjigo in se boji izpregovoriti nemško besedo, češ, da s tem sramoti svoj rod. Takih pač najdemo, katerih fanatičnost pa je čista idejalnost.

Ali naj bode narodnost absolutna? Ne, ker to ni krščansko. Vera naša nas uči: Ljubite Gospoda, svojega Boga iz vsega svojega srca, to je, čez vse. A kdor nam reče: Ljubite domovino svojo čez vse, ta preobrača pravi red in je sam krivoverec, ker obožava narodnost ter jo časti in moli kot malika. Najprvo je Bog in njegova cerkev, drugo je narod in domovina. To nas uči vera, to poudarja Leon XIII. v zadnji okrožnici.

Mi sodimo, da tudi „Narodov“ člankar ni mislil absolutne narodnosti v pravem pomenu besede, temveč je vrgel besedo na papir, kakor mu je ravno prišla na misel. Sicer ne umemo, kako je mogel višje gori pisati: Kakor mora biti vera goreča, kolikor najbolj mogoče, tako mora tudi biti narodna zavest razvita in goreča, kolikor najbolj mogoče. Ali pa so morda te besede bile le „zaradi lepšega“?

Bodi, kakorkoli. Domovinska ljubezen je naša dolžnost in tudi mlajša duhovščina slovenska ne bode se te ljubezni učila od gospodov v „Narodni tiskarni“. Kaj sedaj veste, ko je „Soča“ zapisala one stavke? Da mi kličemo vlado na pomoč zoper narodna društva, da hočemo zatreti narodno zavest? Kdo pa Vam je dal to pravico, da ulivate celo ploho préténj na naše glave? Kaj ima mlajša slovenska duhovščina opraviti z onim člankom v „Soči“? Ali ste le jednega duhovnika slišali, ki bi bil odobral oni članek? Imenujte ga! In če tega ne morete, čemu nam grozite s pětami in stopnjicami? To je, kar se z Vaše strani vedno ponavlja in širi razdor. Ali se je mlajša duhovščina od meseca novembra tako sprevrgla? Čemu ste tedaj podpisavali kompromis? Kdo je beračil zá-nj? Da, sveta jeza mora človeka obiti, ko čita tako trde in neopravičene besede, zapisane od tako odličnega moža, kateremu smo vedno prisojali več razsodnosti. „Slov. Narodu“ in „Brusu“ je eden in isti vrednik, in vendar prvi za drugega noče vedeti.

Ali je tudi to le na videz? Ko bi mi ali ko bi vsak pošten narodnjak vrgel po stopnjicah lizuna, kateremu je narodnost na jeziku, a ne v srcu, imeli bi mnogo posla, slovenska zavarovalnica za življenje pa precéj zavarovancev.

In kaj ima „purpur prelata“ opraviti s „Sočinim“ člankom? Ali prelata narekujejo pota goriškim politikom? Bržčas naj bi bila to brca zaradi „stare jeze“?

Dovolj o tem! Osvetliti smo hoteli na obe strani svoje in svojih somišljenikov stališče. Ut desint vires, tamen est laudanda voluntas. Naposled še to:

Minolo leto je bil v Parizu znani E. Castelar, katerega imenujejo „apostola vseh plemenitih stvari“. Politika v tem človeku ni ugasnila ognja za čisto vero. Kot jeden najboljših govornikov v Evropi vedno zagovarja resnično in pravo. Pariški dijaki so priredili shod v velikem amfiteatru Sorbonne ter povabili Castelarja.

Ko sta govorila profesor Larisse in znani Jules Simon, vzdignil se je Castelar ter rekel med drugim: „Ako znanost ni dobra, ni istinita. Žnanost, ki trdi, da je sila nad pravico, tedaj ni več znanost, temveč bič, katerega je treba na veke obsoditi. Razum je nič, znanost nič, ako ne težita po tem, da v ljudske stvari stavita jedinstvo in harmonijo. Pred vsem pa imejte vero. Tudi vera v prave idejale je velika krepost. Kristof Kolumb je našel novi svet, ker je trdno veroval, da ga najde. In ko ne bi bilo novega sveta, Bog bi ga ustvaril iz vode, da bi poplašal trdno vero.“

Najvzvišenejši idejal, popolnost sama pa je Bog, in kdor nima vere v Boga in ne izpolnjuje njegovih zapovedi, ta ni idejalist, temveč fanatičen fantast, s katerim je vsak stvaren razgovor nemogoč.

In takim svetim idejalom, katerim sta predmeta v prvi vrsti Bog, in v drugi narod, takim idejalom naj naša mladina stavlja oltar v svojem srci. In zakaj? Ne le zaradi notranje vrednosti in velike resnice teh idejalov, temveč tudi zaradi naših posebnih okolištin. Ako naš narod, osobito cvet njegov, ne bode gojil teh dveh čistih idejalov, nikdar se ne bomo izkopal iz današnjega stanja. Pretirana fanatičnost pa nam več škodi, nego koristi; to dokazuje naša zgodovina.

Nikar se ne várajmo. Idejali propadajo, značaji so vedno redkejši, in to nam temni pogled v prihodnjost. Temu je kriv duh gole in surove praktičnosti, ki razjeda naše društvo. Le na podlagi teh idejalov moremo rešiti bodočnost. Bog i narod! Ta dva idejala sta nerazdružna. In kdor bi zmetaval prvega ter le drugemu stavil oltar, tega bomo prištevali sovražnikom naroda.

Tako vero naj goji naša mladina, prvakov pa je sveta dolžnost, da ji dajejo lep vzgled. — Claudite iam rivos, sat prata biberunt.

Hotébor.

Nekaj idej.

(Konec)

Sv. Cerkev govori in uči drugače. Že v syllabu je mnogo teh krivih mnenj zavrženih izrečno, druga sama ob sebi, ker so v bistvu nauku sv. Cerkve nasprotna. „Vsa oblast je od Boga.“ Tudi slabemu vladarju moramo ubogati v vsem, razen greha. To so temeljni nauki sv. Cerkve (cf. S. Thom. I. de regimine principum c. VI, pri Zigliari o. c. III. str. 272). — Ne bom jih izvajal; prepuščam to bralcem samim, vabéč jih, naj bi se v obilnem številu jeli pečati s temi perečimi vprašanji naravnega prava.

Kdor si teh resnic ni v svesti, ni možno, da bi imel pravi pojem o sv. Cerkvi. Mrena mu je na očéh in ne vidi, da sega daleko preko mej domače vasi — v življenje celega sveta njen pomen. — V smislu sv. Očeta moramo poučevati vse katoličane v teh resnicah. Vsakega seveda po zmožnostih in razumnosti, ki jo ima. Poddrage bodo tako postale nemogoče. Versko življenje se bo z zavestjo najsvetejše, najiminentnejše družbe poživilo in nova doba bo vzorila Slovenstvu in človeštvu. Zato sem si zapisal za geslo italijanski pregovor: *La lingua batte dove il dente duole*. Tu nas najbolj boli. Učimo se in učimo druge! Če so v zmoti, pomilujmo jih, saj so večinoma nehoté zašli; zavela jih je strupena sapa, ki že tristo let mori edino prave ideale človeštvu. Virtsenberškega meniha napuh jo ima na vesti; on je prvi uropal najdražje svetinje iz src in njegovi privrženci sedaj s papirjem napačne filozofije in s cunjami ohole znanosti maše praznote.

Dokaz je dovršen. Le še ena točka v doklado! Pred osemnajststoletji je boren, neuk stavec-zid prišel s temi idejami v večno mesto. Mamertinska ječa je bilo vseučilišče njegovega nauka; križ plačilo za-nj! A stari Rim je padel, pokopale so ga ideje starčka kafarnavmskega. In videli so vekovi, kako so se sesedala kraljestva, kako so se odpihivali mogočni narodje s površja. Preorala se je zemlja, s cela se je zmenilo njeno lice. Novi narodje so nastopali in zginjali — ideje starčkove pa so živele in veličanstveno so oznanjala silo njihova kraljestva, ki so se jih poprijela, veličanstveno pa tudi grobovi njihovih nasprotnikov. — Še imajo tisto silo kot pred osemnajststoletji. Starček kafarnavmski ni umrl in ne umrje. Zidan je sedež njegov na skalo in kri prelita ga le še bolj vtrjuje. — Še živi: ime mu je danes: Leon XIII. Še živi in oznanjuje tiste ideje kot jih je nekda oznanjeval poganskemu svetu galilejski ribič. Ali ga bo poslušal svet, novi zopet poganski svet? — To smo že vprašali. Na podlagi gorenjega dokazovanja moremo odgovoriti: Še ima zemlja dovolj mesta grobovom. Če se vse ustanove našega sveta zgrudijo va-nje, ideje krščanske bodo preživele te grobove in iz njih vskalije novo življenje. — In mi? Nekdo je pel v letošnjih „Drobnicah“ Avstriji: „V katolištvu zmaga je tvoja!“ Mož ima prav. Jaz bi pristavil: Same — —!

Dolžnosti katoličanov.

Okrožnica sv. Očeta Leona XIII.

vsem čestitim bratom patrijarhom, primatom, nadškofom in škofom katoliškega sveta, združenim s apostolsko stolico.

(Dalje.)

Cerkev in država imata vsaka svojo samostojnost. Radi tega ne sme biti niti cerkev pokorna državi, niti država cerkvi, prav tako, kakor se vsaka giblje v svojih zadevah in svojem delokrogu, ki ga določujejo njujini nameni. Iz tega pa nikakor ne sledi, da morata vsaka za-se ločeni biti, ali celo, da si morata biti sovražni. — Živeti moramo namreč ne kakor si bodi, tako ali tako, ampak kot omikani in npravni ljudje. Tako zahteva narava sama. In zato mora državni red skrbeti ne-le, da posamezni državljani živé kakor se spodobi, temveč mora jih tudi prijazno sprejeti pod svoje krilo, da se lahko npravno spopolné, spoznavajoč resnico, pred vsem pa krepostno živeč. Cerkev pa mora vse preskrbeti, kar je potrebno k življenju po zapovedih vere in strahu božjega. Kajti ti čednosti dopolnita in venčata vsako čednost, ker se pred vsem ozirata na Boga. Pri vseh zapovedih in zakonih treba se torej tudi ozirati na dolžnosti človeške v npravnem in verskem redu. Nobena zapoved in nobena prepoved ne sme prezreti dolžnosti, ki jih ima človek kot državljan in kot kristijan. Zato pa ne more biti cerkvi vse jedno, kakšne zakone dajejo v posameznih državah in

kakšni so že v veljavi. Pazljivo mora gledati na te zakone, ne zato, ker so državni zakoni, ampak zato, ker lahko prekoračijo svoje meje in se vmešavajo v pravice cerkvene. In ako cerkev zapazi, da kak zakon državne oblasti nasprotuje blagru svete vere, mora po svojih močeh to zabraniti, ker to nalogo ji je dal Bog. Njena dolžnost je na to delovati, da zakone in naredbe ljudstev prešinja duh svetega evangelja. In ker nadalje sreča in blagor države zavisi od sposobnosti in kreposti njenih predstojnikov, je umevno, da cerkev ne more nikdar vsprejeti pod svoje varstvo in zaščito onih, o katerih vé, da jo sovražijo, da se za njene pravice ne menijo, ali krušijo verski in državni red, ki si drug drugemu ponaravno roki podajeta. Nasprotno pa splojuje svojo dolžnost, če one podpira, ki verski in državni blagor prav cenijo in se trudijo, da zastopniki obeh, cerkve in države, za skupno srečo obeh v miru in slogi delujejo. — S tem pa je ob enem dano vodilo, po katerem naj se vsak katoličan ravna v javnem življenju. Kjer namreč cerkev dovoljuje, kolikor sploh dovoljuje svojim sinovom, vdeleževati se javnega življenja, tam morajo le-ti pred vsem podpirati in svoje zaupanje skazovati možem v resnici poštenim, pravim krščanskim možem. Nikakor in nikdar pa ne smejo veri sovražnih bolj ceniti in jim prednost dajati pred onimi.

Iz vsega tega se vidi, kolike važnosti je, da se ohrani edinost in složnost, posebno v sedanjem času, ko ima krščanstvo toliko spretnih in zvitih nasprotnikov. Vsi zvesti prijatelji cerkve, „katera je steber in trdnost resnice“¹⁾ se morajo skrbno varovati „lažnjivih prerokov, ki jim obetajo prostost, ko so vendar sprideni sužnji“²⁾, braniti se morajo, kakor cerkev sama, zoper zvijačo z modrostjo, zoper silo s srčnostjo. — Ni nam tukaj sedaj premišljevat, je-li in koliko je malomarnost in nesloga katoličanov zakrivila sedanje razmere. Gotovo je, da bi bili hudobni manj predrzni, in da ne bi bili toliko razdeljali, ko bi vse dobre prešinjala ena trdna vera, „katera v ljubezni dela“³⁾. Tudi npravni zakon, ki ga je dal Bog, ne bi bil tako propadel. O da bi vsaj spomin na preteklost zmodril ljudi za prihodnost!

(Dalje sledi.)

¹⁾ Tim. 3. 11.

²⁾ II Petr. 2. 19.

³⁾ Galat. 5. 6.

Politični pregled.

V Ljubljani, 4. februarija.

Notranje dežele.

Levica in državni zbor. „N. Fr. Presse“ piše povodom sastanka državnega zbora: „Nemci bodo morali biti zmerni in potrpežljivi. Ni vedno res, da je prvi korak najtežji, drugi pa navadno še težji. Za narodni obstanek smo s spravo na Češkem mnogo dosegli, za veljavo Nemcev v državi, za liberalna načela še nič. Vriskati torej ne smemo, kakor nam pred spravo ni bilo treba obupavati. Opozicija mora biti previdna in jedina ter ne sme ovirati potrebnih dogodkov. Pokazalo se je, da nas potrebujejo. Počakajmo, pa vidimo, v kake namene nas hočejo rabiti.“ Židinja torej upa, da se bode razbila desnica; to upanje stavi na Mladočehe. Upamo, da se bode varala.

Galicija. V Lvovu se je pod predsedstvom županovim osnoval odbor, ki bode podpiral reveže po galiških okrajih. Sprejel je resolucijo, da morate država in dežela dovoliti izdatno podporo.

Vnanje države.

Bolgarija. Iz Sofije se poroča, da je političen položaj na Balkanu nevaren. Grška nekda namerava na pomlad sklicati rezervo, Rumunija in Turčija ste na vse pripravljeni. Iz tega se utegne kaj razviti, ki bode vso Evropo spravilo po konci.

Črnagora. Ker je v deželi pomankanje, ukazal je knez Nikola, da se gradé ceste in izkopljejo ostanki rimskega mesta Diokleje, kjer se je rodil cesar Dioklecijan.

Rusija. Redka so poročila iz Rusije. Črnogledi ljudje trdijo, da ta tišina pomeni vihar. Vendar ne vidimo znamenj, ki bi napovedovala nevihto. Rуска vlada je sicer ugovarjala bolgarskemu posojilu pri neki avstrijski banki, a to le radi tega, da je znova poudarjala s svojega stališča nepostavnost bolgarske vlade.

Nemčija. Minolo nedeljo je bilo ministersko posvetovanje v stanovanji kneza Bismarcka; predsedoval je cesar sam. Ta nenavadni dogodek kaže, kako visoko čisla mladi nemški cesar državnika, ki je zvaril nemško cesarstvo. Bivši državni minister Puttkamer, ki je po smrti cesarja Viljema I. zginil s političnega pozorišča, hoče zopet stopiti v javnost. Minoli teden je v Stolpu priporočal se volilcem. Rekel je v govoru, da je pristaš ustavne države, dokler ne stopi na strmino parlamentarizma.

Proti socijalistom je govoril ostro. Brez armade, policije in uradnikov bi socijalni demokratje v jednem tednu pograbili vse imetje. Postava proti socijalistom brez iztiralne oblasti je nož brez kline in ročaja. Ako bode prihodnji državni zbor zopet zavrgel postavo, treba bode namesto § 28. — topov.

Italija. „Opinione“ poroča, da je kužna bolezen pobrala mnogo vojakov abesinskega kralja. Ako se bode udal Ras Alulah, poslal ga bode kralj v prognanstvo v južno pokrajino, kjer je Negušova oblast neomejena. — Iz Rima ni važnih poročil, akoravno ima Crispi na razpolaganje vse mednarodne židovske dopisnike.

Francija. „Temps“ ostro graja republikanski shod dné 29. januarija, ker so republikanci rabili ista sredstva, katera grajajo pri konservativcih Vladi prijazni list svari republikance pred pastjo, ki je nastavljena republikanski večini. „Paris“ poroča, da se bode v kratkem zvršila prememba v ministerstvu.

Belgija. Delavski štrajk v jamah družbe de Lens je končan.

Švica. Bazelski kanton je sprejel novo ustavo z določbo, da mora narod voliti vlado.

Portugal. Iz Lisabona se poroča, da je večeraj vlada razposlala velesilam okrožnico, v kateri navetuje evropsko konferenco. Sicer pa je portugalska vlada polna uljudnosti proti angleški.

Spanija. Iz Barcelone se poroča, da mednarodna delavska zveza pripravlja splošen štrajk, ki se bode pričel dné 15. aprila. V Barceloni se je nekda že zbralo nekaj tujcev, ki so pričeli delati v ta namen.

Dnevne novice.

(„Matica Slovenska“) odposlala je na Trstenjakovo rakev venec s trakovi in napisom: „Matica Slovenska“ — častnemu članu“, ter poverila tamošnjega odvetnika, g. dr. Temnikarja, da jo pri pogrebu zastopa.

(Mestna hranilnica ljubljanska.) Meseca januarija vložilo je 407 strank v mestno hranilnico 149.226 gld. 63 kr., izplačalo pa se je 56 strankam 49.651 gld. 30 kr.

(Poročil) se bode jutri opoludne v stolni cerkvi veleindustrijalec g. Viljem Tönnies z gospico Riko Bürgerjevo. Tem povodom priredé delavci Tönnies-ove tovarne danes zvečer svojemu šefu zastaveničko z bakljado.

(Podružnico protislovenskega društva „Südmark“) snujejo tudi — kakor se nam poroča iz verjetnega vira — na Gorenjskem, in sicer v — Trziču!

(Kanonično vmeščen) na faro Smladnik je bil danes čast. gosp. Janez Karlin, dosedaj župnik dobrniški.

(Imenovanje.) Nadsodišče v Gradci je imenovalo gg. E. Vudicha, Alberta Kokalja in Maksa Goriupa avskultante za Štajarsko, Fr. Sommereggerja in Roberta Englischeha za Koroško.

(Štajarskega deželnega zbora) postavnega načrta gledé premembe § 3. postave z dné 14. junija 1866 o okrajnih zastopih presvetli cesar ni potrdil.

(Blejska podružnica) c. kr. kmetijske družbe kranjske bode sezidala še to leto vzorno moštarnico ter shrambo za podružnične stroje. Ta vzgledna podružnica priskrbela je že sedaj za svoje ude nad 20 goseničnih škarij in se zelo poteguje, da se bode sadno drevje, katero je letos polno cvetnega popja, tudi res do dobrega otrebilo gosenične zalege.

(Novomeška podružnica) c. kr. kmetijske družbe kranjske, h kateri je mnogo novih udov pristopilo, pričela je zelo živahno delovati. Zadnji občni zbor je volil za predsednika g. vodjo Rih. Dolencea iz Grma ter ukrenil priskrbeti stroj za robkanje turšice ter za čiščenje žita. Tajniški posel opravlja pri tej podružnici jako marljivi gospod c. kr. okrajni živinozdravnik O. Skale.

(Deželni odbor kranjski) je dovolil podporo kostanjeviški podružnici, da naredi še peti poskusni ameriški vinograd, in sicer v Čateži, novomeški podružnici pa za dva taka vinograda.

(Zvezdoslovje.) V nekolikih dneh izšla bode na svetlo vednostna in obsežna knjiga, tiskana v Kleinmayer & Bamberg-ovej tiskarni, pod naslovom: „Die theoretische Astronomie“, kojo je spisal profesor ljubljanske gimnazije, g. M. Vodušek.

(Prvi maj 1890 — mednarodni delavski praznik.) Na mednarodnem socijalistiškem shodu v Parizu minolo poletje predlagal je odposlanec Lavigne iz Bordeaux-a: „Prvi dan majnika, ki pride letos na četrtek, proslavi vse delavstvo povsem kot delavski praznik, in se ta dan ne bode delalo. To velja za vse delavce po celem svetu! V ta dan priredé se povsod javni shodi delavcev v prosepah uveljdenja osemurne delavne dobe, a drugi dan prične

se zopet delo. V Brnu se je 31. januarja vršil mnogobrojno obiskan delavski shod, — navzočih je bilo nad 3000 mož. — da bodo delavci prvi dan maja praznovali kot praznik. Jednak shod imeli so v nedeljo dunajski tiskarji in črkostaveci, ter z ogromno večino sklenili isto resolucijo. Tudi v Ljubljani se je pričelo v tem oziru med delavci gibanje, in bode bajé v to svrho še ta mesec sklican delavski shod, ki bode ukrepal o tej zadevi. Ko pride do tega, izpregovorili bomo z našega stališča obširneje.

(Ruski pevski zbor Slavjanskega) priredil je večer zvečer na Dunaji sedmi koncert. Vspéh je bil fenomenalen. Zbor nastopi na Dunaji še dvakrat ali trikrat na posebno zahtevanje. Tudi „Narodna Beseda“ v Brnu naprosila je g. Slavjanskega, naj priredi v Brnu vsaj jeden koncert. Kakor znano, bil je g. Slavjansky nedavno imenovan za svoje zasluge poročnikom francoske častne legije. — Koncert v Ljubljani ni prepovedan, kakor se je raznesla govorica.

(Skočila je v Ljubljano) v soboto blizu polnoči za gostilno „pri Lipi“ v Židovski ulici neka natakariča iz — neumnosti. Potegnil jo je še pravočasno iz mrzle kopelji gostilničar napominane gostilne ter izročil njenim sorodnikom.

(Pomnožitev mestnih redarjev) je v istini živa potreba, to se je pokazalo v soboto. Splasil se je bil nekemu izvoščku konj ter butnil v izložbeno okno Krisperjeve prodajalnice, podrl na tla neko žensko in razbil tudi steklene duri. Vse to godilo se je pred nosom mestnih redarjev.

(Pri občinski volitvi) za občino Temenico je bil za župana izvoljen Anton Lokar, posestnik na Vrhu, za svetovalca pa Anton Fajdiga s Temenice in Fr. Prosen.

(Konkurz) je proglašen od novomeškega okrožnega sodišča na premočno in nepremočno zapuščinsko premoženje Josipa Mihiča, krošnjarja iz Kočnega v kočevskem okraju.

(Poročilo o trtni uši v Avstriji l. 1888) je ravnokar izdalo c. kr. kmetijsko ministerstvo. Ker je to poročilo izza l. 1888, ne kaže iz njega kaj dosti posnemati, saj se je l. 1889 veliko izpremenilo. Iz tega poročila objavljamo le nastopna števila, veljavna za leto 1888: Kranjska ima vinogradov 10.609 ha, okuženih je 5443 ha; Štajarska 17.819 ha, (to so le on vinogradi, ki leže po okuženih okr. glavarstvih,) okuženih je 4000 ha; Primorska 32.724 ha, okuženih je 7114 ha.

(Vabilo) k veselici, katero priredi cerkniška čitalnica v prostorih gosp. Antona Schiave dne 9. februarja 1890. I. Spored: 1. Šaljiva loterija; 2. ples. Pri plesu svira češka godba g. I. Eutz-

manna. Začetek ob 8. uri. Vstopnina za ude od osebe 40 kr., z družino 60 kr., za neude od osebe 60 kr., z družino 80 kr. K obilni udeležbi vabi odbor.

Telegrami.

Dunaj, 4. februarja. V klubu združene nemške levice je dr. Plener poročal o dogodkih dunajskih obravnjav, pojasnil posamezne točke, utemeljil z obširnim pojasnilom o razmerah na Češkem ter grajal nekatere pomisleke v javnosti. Nato je bila daljša debata, v kateri so govorniki izražali zadovoljnost z vspehi Nemcev na Češkem, naglašali potrebo sprave z ozirom na razmere na Češkem ter izrekli upanje, da bode pridobitev Nemcev na Češkem vplivala tudi na ostale Nemce v državi; treba pa je najprvo čakati. (Op. vred.: Ti glasovi nam niso ugodni.)

Budimpešta, 3. februarja. V zbornici je izjavil pravosodni minister, da bode predložil postavni načrt proti volilnim razvadam.

Algir, 3. februarja. Tukaj je močno snežilo; po vsi deželi je nenavadno mrzlo.

Umrli so:

30. jan. Liza Černe, lasničarica, 60 let, sv. Petra cesta 4, apoplexia. — Ana Stubler, šivilja, 44 let, Emonska cesta 4, jetika.

31. jan. Jožefa Pajk, delavka, 25 let, Hrenove ulice 17, jetika. — Pavla Arnold, užitninskega paznika hči, 2 leti, Rožne ulice 27, jetika.

1. febr. Liza Kautzki, krojačeva žena, 63 let, Florjanske ulice 38, marasmus.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v hrib
		zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. zjut.		744.1	-2.2	sl. svzh.	oblačno	
3. 2. u. pop.		743.6	0.6	sr. vzh.	jasno	0.00
9. u. zveč.		744.1	-0.4			
Srednja temperatura -0.7° za 0.3° nad normalom.						

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

4. februarja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	89	gld.	25	kr.
Srebrna " 5% " 100 " " 16 % "	89	"	30	"
5% avstr. zlata renta, davka prosta	110	"	35	"
Papirna renta, davka prosta	102	"	—	"
Akcije avstro-ogerske banke	933	"	—	"
Kreditne akcije	324	"	75	"
London	118	"	25	"
Srebro	—	"	—	"
Francoski napoleond.	9	"	39	"
Cesarski cekini	5	"	57	"
Nemške marke	57	"	75	"

Stanje avstro-ogerske banke

dne 31. januarja, 1889.

(Brzojavno poročilo.)

Bankoveev v prometu	gld.	
Kovinski zaklad	407,119.000	(+ 9,916.000)
Listnica	242,130.000	(+ 153.000)
Lombard	146,089.000	(+ 7,209.000)
Davka prosta bančna rezerva	26,589.000	(+ 681.000)
	41,482.000	(— 9,521.000)

Katranove pastile lekarja Piccoli-ja v Ljubljani presejajo v svojem učinku vse podobne izdelke. Izvrstno sredstvo so proti kašlju, hripavosti, boleznim v ratu, bronhija in pljuč. Skatlica 25 kr. Vnanja naročila izvršujejo se z obratno pošto. (9)

Najboljše ročne harmonike

Osem svetinj!
z 1, 2 in 3 vrstami tipk, orhestralna harmonika z jeklenimi glasovi, in usnjati mehovi lastnega izdelka, kakor vsi godbeni instrumenti, gosli, citre, flavte, klarineti, trompete, lajne, glasbene škatljice, ustne harmonike, okarine, lajnice, arisoni, lajnice za ptiče, albumi z godbo, pivni in vinski kozarci, necessaires za gospe z godbo itd.

JAN. N. TRIMMEL,
tovarna harmonik, (30-24)

Dunaj, VII., Kaiserstrasse 74.

Ceniki franco in zastoj.

Gospodarska tehtnica

odlikovana, nedosežna, dobra in po ceni z 10 klgr. nosivnosti, zjamčeno jako trajna in natanka (kaže staro in novo težo) za čudovito nizko ceno le treh goldinarjev komad. Tudi zasebnikom pošilja proti gotovini ali povzetju

„Kiossovo opravilstvo s patentovanimi novostmi“ v Brnu. (10-8)

Ko bi blago ne ugajalo, povrne se denar.

Št. 23.021.

Razpis službe.

(3-3)

Pri deželnega stolnega mesta Ljubljane magistratu je popolniti službinsko mesto

druzega inženirja

z letno plačo 1000 gld. in pravico do dveh v pokojnino vštevnihi 10% petletnic.

Prošnje, v katerih je dokazati usposobljenost, kakoršne treba za državno stavbinsko službovanje, je vložiti

do 20. februarja letos

pri podpisnem magistratu in sicer potom predstoječe gospodske, če se prositelj že nahaja v javni službi.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,
17. dan januarja 1890.

Župan: Grasselli.

Visoka c. kr. deželna vlada je dovolila občini Zg. Tuhinji pri Kamniku

štiri letne semnje za živino in blago.

Sejmi bodo: 20. svečana, 3. malega travna, 12. malega srpana in 21. kimovca.

Prvi semenj bode

20. svečana t. l.,

na katerega uljudno vabi

županstvo v Zg. Tuhinji.

Župan: Janez Zavašnik.

(3-1)

Izdajatelj: Matija Kolar.

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Tisk „Karloške Tiskarne“ v Ljubljani.

Št. 454.

Oklic.

(1)

C. kr. okrajno sodišče v Trebnjem naznanja, da se bodo v zapuščini Matije Radelj-a iz Dobra:

1. dne 10. februarja 1890 vinogradi v Megleniku in Ažentalu, dne 11. februarja vinogradi v Rihpovcu, Rovišah in Lipniku;

2. dne 27. februarja njive pri Trebnjem in travnik pod Dolgonjivo pri Lanšprežu;

3. dne 10. marca in po potrebi tudi še 11. marca 1890 njive in travniki pri Brezovci in trije gruntje pri Dobravi s hišami, slednji cenjeni na 3260 gld. oziroma 2180 gld., 2815 gld. — na mestu zemljišč potom prstovoljne dražbe prodajali.

Gruntje leže ob okrajni cesti iz Trebnjega na Mirno.

Dražbeniki imajo 10% vadij cenilne vrednosti položiti.

Drugi pogoji leže tusodno na ogled.

C. kr. okrajno sodišče v Trebnjem.

dne 31. januarja 1890.